

הדברת הגזוזת (טריכופיטיה) בעזרת ריסוסים

בתמיסה מימית המכילה 0.4% פורמאלדהיד + 0.5% נתר מאכל.

מאחר ובני הבקר שלנו סבלו זמן רב מנגע זה, בלא יכולת להדבירה, ניסינו השנה את הריסוס המומלץ. חיכינו לסוף החורף וריססנו את 105 העגלים בדיר הבנוי על מפצמות (ללא ריפוד) ואת 111 העגלות המשוכנות בדיר מרופד קש.

התוצאות היו טובות בהחלט. למחרת הריי סוס נראו העגלים/ות כאילו עברו דרך „מכב” סה”, וזה — בהשפעת נתר המאכל, כפי הנראה. הפצעים נעלמו כעבור זמן קצר והקרחות התכסו שוב בשערות. מאחר שהמלחמה שיבשה „במקצת” את סדרי העבודה, לא נתפנינו לריי סוס נוסף אלא עתה, כעבור 4 חודשים. היו כרגע רק כתמים מעטים על מספר מצומצם של בהמות (פחות מחצי תריסר, למעשה), אך העדפנו לרסס את כל הבהמות על מנת למנוע התפשטות חדשה של הנגע.

נראה לי, שכדאי לנקוט בשיטה זו של ריסוס כשיש צורך לטפל בהדברת הפטריות הללו, הגורמות פצעים, אינוחות ועצבנות לבהמות, ובשלב מתקדם יותר אף עלולה להת- הוות הידבקות משנית החודרת דרך הפצעים המגורדים.

כשיש רצון וצורך לחטא מבנה שלם, מומלץ להחריף את תמיסת הריסוס עד כדי 2% פורמאלדהיד + 1% נתר מאכל; הדבר רצוי במיוחד כאשר מתכווננים להעביר בהמות למבנה שבו שכנו קודם לכן בהמות נגועות, אף אם עברו חודשים רבים מאז.

מרדכי ולך

קב' גניגר, אוגוסט 1967.

קורה לעיתים, שאף בעדרים המוחזקים וניזונים בצורה נאותה, מופיעים הסימנים האופייניים של מחלת הפטריות הקרויה גזוזת (רינג-זרם בלעז).

מחלת עור זו נגרמת ע”י פטריות מיקרוסקופיות מהמינים טריכופיטון ומיקרוספורום. סימניה — כתמים קשקשיים עגולים על הפנים והצוואר; לאחר נשירת הקשקשים מתהווה קרחת. נתקפים בעיקר בני הבקר, אולם גם פרות מבוגרות אינן מחוסנות בפני נגע זה: המחלה היא מידבקת.

הפטריות הנ”ל יוצרת נבגים, אשר עלולים להישאר פעילים ולהמשיך להתקיים במשך תקופות ארוכות אף מחוץ לגוף הבהמות. תאים של בקר חולה בגזוזת עלולים להוות מקור הדבקה במשך זמן רב; כן גם סוגרים, כלים ורפד מזוהם משמשים מקור הדבקה.

כאשר מופיעים הסימנים הראשונים, אפשר עדיין לבודד את הבהמות ולמרוח בתמיסת יוד או במשחה המכילה חומצת סאליציל, והתוצאות טובות בהחלט. אולם, עם הגדלת העדרים, כשהצפיפות גדלה בדירים של בני הבקר, מתפשטת המחלה במהירות רבה, ויהיה קשה מאוד, מבחינה אירגונית וטכנית, לטפל בכל כך הרבה בהמות ע”י מריחה פעמיים, שלוש ואף יותר תוך זמן קצר.

העגלות והעגלים משתוללים בעת המריחה מחמת הצריבה הנגרמת בפצעים ישנים ומגורדים. עד כה לא ידענו על אפשרויות של ריסוס יעיל נגד פגע זה.

בחודש מארס 1966 הופיע מאמר ב„הוארדס דיירימן” בקשר לנדון, בו ממליצים על ריסוס

ל.מ. שגב

המורה והמחנך לדורות של בוקרים,

לילה ברכה לבית מלאות 117 שנה!

התאחרות מגדלי בקר